

[Hendriksen.]

Det ærede Medlem har overhovedet ikke sagt et Ord om, at der var noget i Vejen med det paagældende Forslag, og jeg synes, det er haardt at sige, at det er uanvendeligt, naar man slet ikke har drøftet det.

Det ærede Medlem Hr. Stauning erkendte, at der var en Forskel paa Arbejdernes Vilkaar nu og i 1891, for slet ikke at tale om i 1878. Ja, naturligvis er jeg klar over, at ikke hele Arbejderstanden, navnlig paa Grund af den store Arbejdsløshed, er saa velstillet, at man vil kunne paalægge den større Byrder, men det har jeg heller ikke sagt. Jeg har derimod sagt, at Kaarene i det hele taget for en stor Del af Arbejderstanden er af en saadan Karakter, at man godt kunde paalægge dem den Udgift, her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde endvidere, at jeg mente, jeg var berettiget til at berøve Underklassen dens Ret i Henshold til Loven af 1891. Nej, det mener jeg ikke jeg er — bortset fra, at det ikke er mig, der er bestemmende, hvad det ærede Medlem jo ogsaa sætte Fingern paa —, medmindre jeg sætter noget andet og bedre i Stedet. Det er derfor, jeg har ment, at vi skulde gaa ind for Folkeforsikringstanken og sætte den i Stedet for Forsørgelsesprincippet.

Det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at Proprietær Mygind var en vaskeægte Konservativ. Ja, der staar jo Paastand imod Paastand. Jeg tror i Grunden, at det ærede Medlems Udtalelser skulde opfattes spøgefuldt. Saaledes opfattede jeg dem i hvert Fald.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at det var jo rigtigt, at jeg optraadte paa de bekymrede Skatteborgeres Vegne, selv om Bladet „Skatteborgeren“ var gaaet imod dette Forslag. Jeg optræder efter min Mening paa en meget stor Del af Samfundets Vegne, og jeg ved, at jeg optræder paa Erhvervslivets Vegne, naar jeg søger at faa gennemført Forslag af en Karakter som det, jeg har fremsat her.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, at jeg havde sagt, at han var fulgt i det ærede Medlem Hr. Staunings Spor, og det ærede Medlem vidste ikke, om det skulde være en venlig Bemærkning. Nej det var saamænd blot selve Kendsgerningen, jeg vilde understrege, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard fulgte i det ærede Medlem Hr. Staunings Spor. Det var naturligvis ogsaa, fordi det ærede Medlem Hr. Stauning talte først; derfor brugte det ærede Medlem Hr. Holdgaard de samme Argumenter, da

de to ærede Medlemmer paa dette Punkt er paa lige Linie i det væsentlige.

Jeg skal blot sluttelig sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at jeg taler paa hele Partiets Vegne, at hele mit Parti staar bag det Forslag, der her er fremsat, altsaa bag vort Hovedforslag. Men Partiet har ønsket, at vi samtidig, da det drejede sig om et saa stort og vigtigt Spørgsmaal, skulde fremsætte vort Bilagsforslag og i det hele fremsætte de Bemærkninger, vi har gjort, for at klarlægge for ærede Medlemmer, at man ogsaa har overvejet andre Forslag. Det ærede Medlem Hr. Vesterager er ganske enig med mig i Hovedforslaget, det, som vi her har drøftet. Hovedforslaget er det konservative Folkepartis Forslag. Naar vi ogsaa har fremsat de andre Forslag og vore Bemærkninger, er det for at belyse hele dette Omraade saa alsidigt som paa nogen Maade muligt.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa beklage, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne stadig søger at vinde Klarhed over mit Standpunkt uden at have Held med sig. Han mener stadig, at jeg ikke har taget endeligt Standpunkt til hans Forslag. Jo, jeg har taget endeligt Standpunkt. Jeg har sagt, at jeg anser dette Forslag for uigennemførligt baade paa Grund af dets Dimensioner og paa Grund af det Tidspunkt, hvorpaa det fremføres, og jeg anser det for vanskeligt at gøre det til Forhandlingsgrundlag, fordi det er saa ufuldkomment, rudimentært, som det paa mange Punkter er. Jeg synes altsaa ikke, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne kan forlange yderligere.

Hvad selve min Stilling til Folkeforsikringsprincippet angaar, har jeg sagt og har gentaget det og skal gerne gøre det een Gang mere, at jeg anser den Højde, hvortil Aldersrenteydelsen er naaet her i Landet, for den største, Samfundet overhovedet er i Stand til at bære, og at hvis yderligere Betyggelse skal skabes for de 65-aarige og dem, der er over denne Alder, kan det kun ske derved, at man til Aldersrenteordningen føjer en Forsikringsordning, enten som Supplement til Aldersrenteordningen eller som en delvis Erstatning for den, saaledes at de to Systemer paa en Maade indskydes i hinanden, og jeg har redegjort for to Fremgangsmaader, man kunde følge til Fremme af dette Formaal. Og saa kan jeg virkelig ikke gøre for, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke kan vinde Klarhed. Jeg kan ikke gøre